

باقی سمندر - سرباز آزادی

1389 - اسد 29

20 - اگست 2010 - 20

ابراز تاسف یا مایه شرم و خجالت؟

وقتی خبری را میخوانی که

"کاخ ریاست جمهوری افغانستان از آن چه "احتلال" در دسترسی خبرنگاران به امکانات پوشش مراسم سالگرد استقلال این کشور خوانده، ابراز تاسف کرده است." بی بی سی

چه میتوانی بیاندیشی؟

من آنچه میاندیشم مینویسم و با شما در میان میگذارم.

بسا از خبرنگاران دلاور برای چندمین بار دست به اعتراض میزنند، خوش میشوی که سرانجام رسانه ها دارند به نقش شان در جامعه بیشتر از پیشتر توجه نموده و جدی میشوند.

زمامداران وقوای امنیتی افغانستان با زمینه سازی ای که کر دند، نگذاشتند تا خبر و یادی از نودویکمین سالگرد استقلال افغانستان بطور وسیع در سانه ها پخش گردد.

حالانکه از نام دولت های کشورهای دنیا پیام های تبریکی بخاطر سالگرد استقلال در ارگ کابل سرازیر شد و نه برای مردم افغانستان، زیرا دول دیگر تا هنوز زمانداران کابل را رسمانه نماینده مردم افغانستان تلقی میدارند و لی کسانیکه به استقلال خوی و عادت ندارند و قدر واهمیت یادکرد استقلال را نمیدانند، مانع ورادع پوشش خبری از یادکرد رسمی و دولتی نود ویکمین سالگرد استقلال کشور شدند. استقلال ای که با خون نوشته شد. باخون مجاهدین و فرزندان سربکف افغانستان ولی با آن برخورد سرسی و دلال مبانه کردند و میکنند.

واقعیت اینست که زمامداران از ترس اینکه پشه ای ایشان را نگزد و آرامش چند لحظه ای شان برهم نخورد حتی از سایه خود میهراسیدند و میترسند. آنها از ترس جان بد ترین و زشت ترین برخوردها را با خبرنگاران نمودند و اکنون چارزانو نشسته و سخن ای گوی ایشان ابراز تاسف میکند.

خبر نگاران نیز گزارشی پخش نکردند و خبرنگاران در محل برگزاری سالگرد استقلال کشور توسط زمامداران نه به آرامی روزی را سپری کردند، بلکه در آفتاب تموز اذیت شدند و آزار دیدند.

عجب دورانی است که جنرالی پتریوس به نمایندگی لشکر صدو چند هزار نفری برای دیدار ملا ضعیف بخانه اش میرود و یا نمایندگان حزب اسلامی در ارگ دعوت میشوند و یا اشفاق کیانی رییس آی اس ای با یارانش میتوانند در ارگ تشریف فرماشوند! و همه این گپ ها حتی حملات انتحاری وکشتار ها پوشش خبری می یابند و آوازه پخش میکنند که چنان نیرومند اند که پیش از سال 2014 تمام امنیت را بدوش میگیرند و لی در برابر چند خبر نگار و چند کمره فلمبرداری برخورد زشت مینمایند.

برای جلب طالب ها و سنگسارگران مجلس هایی دایر میکنند تا با خرچ پول های گزارش همبستگی خود به ایشان نشاندهند تا :

گویا داعیه ای صلح را بر رخ مردم بکشند، اما بد ترین برخورد را با خبرنگاران مینمایند تا "آزادی گفتار و بیان" و احترام به قانون اساسی و دفاع از حقوق بشر را به نمایش بگذارند!

اینکه تا حال چند خبر نگار را در طی سالها مورد لغت و کوب قرار داده اند و چند تن از خبر نگاران جان شان از دست داده اند تا بمردم آگاهی برسانند، این برای زمامداران مهم نیست. اما آنچه برای قدرت مندان خطرناک است واقعا خطرناک است، وجود خبر نگاران و همبستگی و اتحاد خبرنگاران است زیرا به هر اندازه که مردم از اوضاع باخبر شوند، به همان اندازه هوشیار ترگردیده و امکان سو استفاده از ایشان کم تر میگردد. امیدوارم که امروز بخاطر بزرگداشت از دلایل خبر نگاران مطالب بیشتر ای روشنگرانه پخش گردد.

در پایان خبر را بخوانید که مایه تاسف نه بلکه مایه خجالت و شرم است، اما عده ای عادت دارند تا زیر سایه درخت ای بنشینند و بگویند واه واه چقدر سرد است!

خوشحال خبر نگارانی که تا حال به مثابه یک دست و یک مشت عمل مینمایند.
در پایان خبر را از بی سی بخوانش بگیرید و خود قضاوت نما بید.

BBC Persian

به روز شده: 12:00 گرینویچ - جمعه 20 اوت 2010 - 29 مرداد 1389

ابراز تاسف دفتر کرزی از برخورد نامناسب با خبرنگاران

کاخ ریاست جمهوری افغانستان از آن چه "اختلال" در دسترسی خبرنگاران به امکانات پوشش مراسم سالگرد استقلال این کشور خوانده، ابراز تاسف کرده است.

روز پنجشنبه، ۲۸ اسد/مرداد مصادف بود با نود و یکمین سالگرد استقلال افغانستان و دولت این کشور با برگزاری مراسمی در وزارت دفاع از آن تجلیل کرد.

دهها خبرنگاری که برای پوشش این مراسم دعوت شده بودند، از حوالی ساعت شش بامداد تا چند ساعت بعد در مقابل یکی از ورودی های وزارت دفاع منتظر ورود به محل برگزاری مراسم ماندند.

خبرنگاران در حالی که از گرمی هوا و بلاتکلیفی، خسته شده بودند به دلیل "بی توجهی" مقامهای مسئول برگزاری این مراسم، تصمیم به تحریم پوشش اخبار این مراسم گرفتند.

اما کاخ ریاست جمهوری در اعلامیه ای بدون اشاره ای صريح به این موضوع نوشت که سخنگوی ریاست جمهوری به دلیل "اختلالی" که باعث عدم دسترسی ژورنالیستان به امکانات پوشش مراسم استقلال کشور شد، اظهار تاسف می کند".

دفتر حامد کرزی در اعلامیه خود نوشت که اهمیت رسانه ها را درک می کند و به آزادی مطبوعات احترام می گذارد. در اعلامیه تاکید شده است که در آینده مسئولان تلاش خواهند کرد که برای کار روزنامه نگاران امکانات لازم را فراهم کنند.

در اعلامیه دفتر آقای کرزی اشاره ای به جزئیات و چگونگی آنچه در این اعلامیه "اختلال" نامیده اند، نشده است.

روز گذشته رسانه های داخلی افغانستان مراسم سالگرد استقلال را پوشش ندادند و تلویزیون های خصوصی تصاویر خبرنگارانی را پخش کردند که در حال بازگشت از مقابل ورودی وزارت دفاع بودند.

وکیل نایبی، خبرنگار تلویزیون خصوصی آریانا به بی سی گفت: "اول نیروهای امنیتی در راه نمی گذاشتند که با وسائل خود به محل برگزاری مراسم برویم، ما خبرنگاران با ۲۰ دقیقه تا نیم ساعت پیاده روی خود را به آن جا رساندیم."

"بعد دو یا سه ساعت در روی جاده منتظر بودیم که تا بعد از بازرسی به محل برگزاری مراسم راهنمایی شویم. ولی مسئولان با وجود این که تقاضا کردیم که مارا به جای مناسب تری که حد اقل

سایه باشد، ببرند، توجهی نکرند. سر انجام به دلیل بی توجهی مسئولان امنیتی و برگزاری مراسم، خبرنگاران تصمیم گرفتند که (پوشش اخبار) مراسم را تحریم کنند."

این بار نخست نیست که خبرنگاران در افغانستان تصمیم به تحریم پوشش اخبار یک مراسم رسمی می گیرند. پیش از آنها در مورد پوشش اخبار مراسم بزرگداشت از روز جهانی مطبوعات را در روز سوم ماه مه گذشته نیز تصمیم مشابه گرفته بودند.

خبرنگاران پیشتر، نسبت به چگونگی برگزاری مراسم بزرگداشت روز جهانی مطبوعات هم به دلیل "بی توجهی" دولت نسبت به تأمین امنیت جان خبرنگاران و خشونتی که علیه آنها اعمال می شود، اعتراض کرند و تصمیم به عدم پوشش این مراسم، که با حضور مقامهای دولتی و سازمان ملل برگزار شده بود، گرفتند.

http://www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/2010/08/100820_k02-k02-afg-indipendance-day-coverage-baycott.shtml

© BBC 2010